ДЖЕРЕЛЬЦЕ - Джерело

Написав ШЛВ
Субота, 18 січня 2014, 14:28

Ой,поза гаєм,коло річки тополя стояла,
а над нею,високо зозуля кувала.
Через поле йшов юнак водиці напитись
із джерельця свіженької та жагу втомити.
Із-за поля,коло річки сів понад водою
із джерельця пив водичку,обіймав тополю:
-Чом ти,люба та самотня,стоїш над водою?
Чом так сумно над тобою зозулі з тобою?
Ти високо ,аж до неба віти простягаєш.
Простягаєш високо-хмари підіймаєш...
-Ой,високо простягаю,скільки сили маю,
бо я Бога так благаю,Його величаю.
Я благаю про те Бога,що в серці моєму
я носю усі ці роки у горі своєму,
я благаю про прощення,спасіння благаю,
бо у серці носю горе- спасіння не маю:
коло річки,над водою,дівчина стояла,
тут колись біля джерельця вона воду брала,
тут колись,понад водою, весілля гуляла,
тут колись,коло джерельця, немовля сховала...
Так самотньою росою ріки проливає,
так до Бога тягне віти-прощення благає.
Так самотньо, над водою,стоїть усі роки,
бо у серці біль великий за втрачені роки...
Ми до Бога ,у молитві, очі повертаєм,
хоч на серці тугу маєм,Йому дорікаєм.
Ми до Бога очі зводим-прощення благаєм
та на серці,як тополя,каяття не маєм...
СЛАВА БОГУ!